

დანIELის წიგნი — ნომერი თვრამეტი

საათი

Jeff Pippenger

2023-12-13

ღვთივშთაგონება ნათლად გვაუწყებს, რომ დანიელის მესამე თავი წარმოადგენს საკვირაო კანონს შეერთებულ შტატებში. ესაიას ოცდამესამე თავში ტვიროსის მეძავი, რომელიც მეძაობს დედამიწის მეფეებთან, არის გამოცხადების ის მეძავი, რომელიც მეძაობს დედამიწის მეფეებთან. გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში იმ მეძავს შუბლზე აწერია: დიდი ბაბილონი.

და დედაკაცი იყო შემოსილი მოწეულითა და ალისფერით, შემკული ოქროთი, ძვირფასი ქვებითა და მარგალიტებით, და ხელში ეჭირა ოქროს სასმისი, სავსე სისაძაგლეებითა და მისი სიძვის უწმინდურებით. და მის შუბლზე ეწერა სახელი: საიდუმლო, ბაბილონი დიდი, მეძავთა და ქვეყნის სისაძაგლეთა დედა. გამოცხადება 17:4, 5.

1950 წლამდე ინგლისური ლექსიკონები ამ ორ მუხლში წარმოდგენილ ქალს სწორად განსაზღვრავდნენ როგორც რომის კათოლიკურ ეკლესიას. მთელმა მსოფლიომ იცოდა კათოლიკური დევნულობების ბნელი საუკუნეების შემდეგ, რომლებიც 538 წლიდან 1798 წლამდე განხორციელდა, რომ რომის ეკლესია იყო ის მეძავი, რომელიც დედამიწის მეფეებთან მრუშობს. დამოუკიდებლობის დეკლარაცია ჩაფიქრებული იყო როგორც კათოლიციზმის მმართველობის უარყოფა და აგრეთვე იმ მიწიერი მეფეების მმართველობის უარყოფა, რომელთაც მეძავთან უწმინდური კავშირები ჰქონდათ დამყარებული. ესაიას ოცდამესამე თავი მიუთითებს, რომ მეძავი დავიწყებული იქნებოდა. თქვენ ვერასოდეს იპოვით გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის მეძავის განსაზღვრებას, როგორც კათოლიკურ ეკლესიას, არც ერთ თანამედროვე საძიებო სისტემაში, რადგან ღვთის სიტყვა არასოდეს ცდება, და ღვთის სიტყვა ამბობს, რომ იგი დავიწყებული იქნებოდა.

და მოხდება იმ დღეს, რომ ტვიროსი დავიწყებული იქნება სამოცდაათი წელი, როგორც ერთი მეფის დღეები; სამოცდაათი წლის დასასრულის შემდეგ ტვიროსი იგალობებს, როგორც მეძავი. აიღე ქნარი, მოიარე ქალაქი, შენ, დავიწყებული მეძავო; ტკბილი მელოდია ჰქმენი, მრავალი სიმღერა იმღერე, რათა გახსენებულ იქნა. და მოხდება სამოცდაათი წლის დასასრულის შემდეგ, რომ უფალი მოიხილავს ტვიროსს, და იგი დაუბრუნდება თავის საზღაურს და იმეძავებს ქვეყნიერების ყველა სამეფოსთან დედამიწის პირზე. და მისი ვაჭრობა და მისი საზღაური სიწმიდე იქნება უფლისათვის: არ დაიუნჯდება და არ შეინახება; რადგან მისი ვაჭრობა იქნება მათთვის, რომელნიც უფლის წინაშე მკვიდრობენ, რათა ძლომით ჭამონ და მტკიცე სამოსელი ჰქონდეთ. ესაია 23:15–18.

ღვთის სიტყვა არასოდეს ცდება, და 1798 წლიდან მეძავი დავიწყებული იყო, მაგრამ უკანასკნელ დღეებში იგი გაიხსენება. იგი გაიხსენება მაშინ, როდესაც ღმერთის

მეშვიდე დღის შაბათი იერიშის ქვეშ მოექცევა, და ეს არის ათი მცნების ის ერთადერთი მცნება, რომლის გახსენებაც მუდამ იყო ნაბრძანები. იგი გაიხსენება მაშინ, როდესაც აიღებს თავის ქნარს, შემოუვლის ქალაქს და გამოსცემს ტკბილ ჰანგებსა და მრავალ სიმღერას. იგი იმღერებს თავის სიმღერებს სამოცდაათი წლის დასასრულს, რომლებიც ერთი მეფის დღეებია. მეფე, დანიელის წიგნის მეორე თავის მიხედვით, არის სამეფო.

და სადაც კი ადამიანთა ძენი მკვიდრობენ, ველის მხეცები და ცის ფრინველები შენს ხელში აქვს მოცემული, და დაგადგინა შენ მმართველად მათ ყოველთა ზედა. შენა ხარ ეს ოქროს თავი. დანიელი 2:38.

„თავი“, ანუ „მეფე“, ორივე სამეფოს სიმბოლოა. სამეფო, რომელიც წარმოდგენილია „ერთი მეფის დღეებით“, არის შეერთებული შტატები. შეერთებულმა შტატებმა თავისი წინასწარმეტყველური მმართველობა, როგორც დედამიწის მხეცმა, დაიწყო მაშინ, როდესაც სასიკვდილო ჭრილობა მიეყენდა ბაბილონის მეძავს 1798 წელს. იგი გრძელდება, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო, კვირა დღის კანონის დადგომამდე. ბიბლიური წინასწარმეტყველების სიტყვასიტყვითი სამეფო, რომელმაც სინამდვილეში სამოცდაათი წლის განმავლობაში იმმართველა, იყო ბაბილონი.

აჰა, მე მოვავლენ და მოვიყვან ჩრდილოეთის ყველა ტომს, ამბობს უფალი, და ბაბილონის მეფეს, ნაბუქოდონოსორს, ჩემს მსახურს, და მოვუვლენ მათ ამ ქვეყანას, მის მკვიდრთა წინააღმდეგ და ყველა ამ ირგვლივ მყოფი ერის წინააღმდეგ; და სრულებით გავანადგურებ მათ, და ვაქცევ მათ განსაცვიფრებლად, დასასტკვენად და სამარადისო გაუდაბურებად. უფრო მეტიც, წავართმევ მათგან მხიარულების ხმას და სიხარულის ხმას, სიძის ხმას და სასძლოს ხმას, წისქვილის ქვების ხმაურს და სანთლის ნათელს. და მთელი ეს ქვეყანა გახდება გაუდაბურება და განსაცვიფრებელი; და ეს ერები ბაბილონის მეფეს სამოცდაათი წელი დაემორჩილებიან. და იქნება, როცა სამოცდაათი წელი აღესრულება, რომ დაესჯი ბაბილონის მეფეს და იმ ერს, ამბობს უფალი, მათი ურჯულოების გამო, და ქალდეველთა ქვეყანას, და ვაქცევ მას სამარადისო გაუდაბურებად. იერემია 25:9–12.

სიტყვასიტყვითი ბაბილონი სამოცდაათი წლის განმავლობაში ბატონობდა, რითაც წინასახავდა უკანასკნელ დღეებში არსებულ სამეფოს, რომელიც სამოცდაათი სიმბოლური წლის განმავლობაში იმეფებს. ნაბუქოდონოსორი, ბაბილონის მეფე, იუდას სამჯერ დაესხა თავს. პირველი თავდასხმა იეჰოიაკიმის წინააღმდეგ იყო, და მაშინ დაიწყო იერემიას წინასწარმეტყველების სამოცდაათი წელი. იგი დასრულდა ბელშაცარის სიკვდილით, როდესაც ღმერთმა დასაჯა „ბაბილონის მეფე“, როგორც დასაწყისში, სამოცდაათი წლის დასაწყისში, დასაჯა მეფე იეჰოიაკიმი. წინასწარმეტყველური სამეფო, რომელიც წარმოდგენილია როგორც „ერთი მეფის დღეები“ (ერთი სამეფო), როგორც „სამოცდაათი წელი“, იყო ბაბილონი; ხოლო ბიბლიური წინასწარმეტყველების ის სამეფო, რომელიც სამოცდაათი სიმბოლური წლის განმავლობაში ბატონობს იმ დროს, როდესაც ტვიროსის მეძავი დავიწყებულია, არის გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცი. ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეხუთე სამეფოდან მეექვსეზე გადასვლა 1798 წელს იმ ჭეშმარიტების ნაწილია,

რომელსაც იოანე გამოცხადების მეცამეტე თავში ასახავს.

და მე ვიდექი ზღვის ქვიშაზე და ვიხილე მხეცი, ამომავალი ზღვიდან, რომელსაც ჰქონდა შვიდი თავი და ათი რქა, და მის რქებზე — ათი გვირგვინი, ხოლო მის თავებზე — გმობის სახელი.... და ვიხილე სხვა მხეცი, ამომავალი მიწიდან; და მას ჰქონდა ორი რქა კრავის მსგავსი, და ლაპარაკობდა, როგორც გველეშაპი. გამოცხადება 13:1, 11.

ზღვის ნაპირი, რომელზეც იოანე იდგა გამოცხადების მეცამეტე თავში, წარმოადგენს 1798 წელს.

„იმ დროს, როდესაც პაპობა, ძალააყრილი, იძულებული გახდა დევნას შეწყვეტოდა, იოანემ იხილა ახალი ძალა, რომელიც აღიმართებოდა, რათა გაეჟღერებინა გველეშაპის ხმა და გაეგრძელებინა იგივე სასტიკი და ღმრთისმგმობელი საქმე. ეს ძალა, უკანასკნელი, რომელსაც ეკლესიისა და ღვთის რჯულის წინააღმდეგ ომი აქვს საწარმოებელი, წარმოდგენილია კრავითმსგავსი რქების მქონე მხეცით. მის წინამორბედნი მხეცნი ზღვიდან აღმოცენდნენ; ხოლო ეს დედამიწიდან ამოვიდა, რითაც აღნიშნულია იმ ერის მშვიდობიანი აღმოცენება, რომელსაც იგი განასახიერებდა — შეერთებული შტატები.“ Signs of the Times, February 8, 1910.

ზღვის მხეცი ზღვის ქვიშით იყო გამოიჯნული მიწის მხეცისგან. ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეხუთე სამეფო 1798 წელს (ზღვისპირზე) წარსულ ისტორიას წარმოადგენდა, ხოლო მეექვსე სამეფო მომავალი ისტორია იყო. მილერიტებმა ეს ჭეშმარიტება ვერ დაინახეს. უილიამ მილერს მიეცა წვდომა წარმართობის გველეშაპის ძალაზე და მის კავშირზე მომდევნო სამეფოსთან, რომელიც კათოლიციზმის მხეცად არის წარმოდგენილი. გამოცხადების მეცამეტე თავი ხსნის ცრუწინასწარმეტყველის ისტორიას, რომელიც იმ სამი ძალიდან მესამეა, რომელნიც ქვეყნიერებას არმაგედონისკენ მიჰყავთ. ეს ამბავი 1798 წლის ზღვისპირზე იწყება.

შეერთებული შტატები თავის ისტორიას იწყებს კრავის სიმბოლიკით, მაგრამ თავის ისტორიას ასრულებს გველეშაპივით მეტყველებით. დედამიწის მხეცის მმართველობის სიმბოლური სამოცდაათი წლის ისტორია წარმოდგენილია ერთ მუხლში, გამოცხადების წიგნის მეცამეტე თავში, რადგან ეს მუხლი იმავე წინადადებაში განსაზღვრავს როგორც დედამიწის მხეცის დასაწყისს, ასევე მის დასასრულს.

და ვიხილე სხვა მხეცი, რომელიც ამოდიოდა მიწიდან; და მას ჰქონდა ორი რქა, როგორც კრავს, და ლაპარაკობდა, როგორც გველეშაპი. გამოცხადება 13:11.

როცა შეერთებული შტატები გველეშაპივით ლაპარაკობს, იგი იღებს საკვირაო კანონს. ვიდრე იგი საკვირაო თავყანისცემის აღსრულებას განახორციელებდეს, პროტესტანტიზმის განდგომილი ეკლესიები შეიკრიბებიან და განდგომილ მთავრობაზე პოლიტიკურ კონტროლს მოიპოვებენ, რითაც მხეცის ხატს შექმნიან. როცა შთაგონება მიუთითებს (და ამას იგი მრავალგზის აკეთებს), რომ ნაბუქოდონოსორის მიერ ოქროს ხატის კურთხევის მსახურება საკვირაო კანონს წარმოადგენს, იგი აღნიშნავს დედამიწის მხეცის სამოცდაათი სიმბოლური წლის დასასრულს. დანიელის

წიგნის პირველი თავიდან მესამე თავის ჩათვლით წარმოდგენილია გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზის უწყებები. მესამე ანგელოზი საკვირაო კანონში ცოცხალ ჭეშმარიტებად იქცევა.

წინასწარმეტყველურად, დანიელის წიგნის პირველი-მესამე თავები წარმოადგენს გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცის სამოცდაათ სიმბოლურ წელს. პირველ თავში წარმოდგენილი საკვების გამოცდა და იეჰოიაკიმის სიმბოლიზმი ცხადყოფს, რომ პირველი თავი, წინასწარმეტყველურად, იწყება პირველი ანგელოზის აღჭურვის დროს, ან 1840 წლის 11 აგვისტოს, ან 2001 წლის 11 სექტემბერს, მესამე ანგელოზის ისტორიაში.

ბაბილონი არის ერი, რომელმაც სამოცდაათი წელი იმმართველა, და ეს წლები ამერიკის შეერთებული შტატების ისტორიას წარმოადგენს. ბაბილონის სამოცდაათი წელი არ დასრულებულა ნაბუქოდონოსორის მიერ ოქროს კერპის კურთხევიდან კარგა ხნის შემდეგამდე, მაგრამ წინასწარმეტყველურად ისაიას მიერ ოცდამესამე თავში გამოყენებული სიმბოლური სამოცდაათი წელი დანიელის მესამე თავში მთავრდება. როდესაც ნაბუქოდონოსორის ორკესტრი კურთხევის ცერემონიისათვის მუსიკას უკრავს, მხეცის ნიშანი ძალით თავსდება, და იმ დროს ტვიროსისა და ბაბილონის მეძავი იწყებს თავისი სიმღერების გალობას მიწის მეფეთათვის, მაშინ როცა განდგომილი ისრაელი თავყანს სცემს და ცეკვავს.

მეფე ნაბუქოდონოსორმა ოქროს კერპი გააკეთა; მისი სიმაღლე სამოც წყრთა იყო, ხოლო სიგანე — ექვსი წყრთა. იგი დურას ველზე, ბაბილონის სამთავროში დადგა. მაშინ მეფე ნაბუქოდონოსორმა გაგზავნა ხალხი, რათა შეეკრიბათ მთავრები, მმართველნი, მხედართმთავარნი, მსაჯულნი, ხაზინადარნი, მრჩეველნი, სამართლის აღმსრულებელნი და სამთავროების ყველა ხელისუფალი, რათა მისულიყვნენ იმ კერპის კურთხევაზე, რომელიც მეფე ნაბუქოდონოსორმა აღმართა. მაშინ მთავრები, მმართველნი, მხედართმთავარნი, მსაჯულნი, ხაზინადარნი, მრჩეველნი, სამართლის აღმსრულებელნი და სამთავროების ყველა ხელისუფალი შეიკრიბნენ იმ კერპის კურთხევაზე, რომელიც მეფე ნაბუქოდონოსორმა აღმართა, და დადგნენ იმ კერპის წინაშე, რომელიც ნაბუქოდონოსორმა აღმართა. მაშინ მქადაგებელმა ძლიერად შესძახა: თქვენ გებრძანებათ, ერნო, ტომნო და ენანო, რომ როდესაც გაიგონებთ ბუკის, სალამურის, ქნარის, სამკუთხედის, ფსალმუნის საკრავის, წინწილისა და ყოველგვარი საკრავის ხმას, დაემხოთ და თავყანი სცეთ ოქროს კერპს, რომელიც მეფე ნაბუქოდონოსორმა აღმართა; ხოლო ვინც არ დაემხო და თავყანს არ სცემს, იმავე ჟამს ჩაგდებულ იქნება ცეცხლით ანთებული ღუმელის შუაგულში. ამიტომ იმ დროს, როცა ყველა ხალხმა გაიგონა ბუკის, სალამურის, ქნარის, სამკუთხედის, ფსალმუნის საკრავისა და ყოველგვარი საკრავის ხმა, ყველა ხალხი, ერი და ენა დაემხო და თავყანი სცა ოქროს კერპს, რომელიც მეფე ნაბუქოდონოსორმა აღმართა. დანიელი 3:1–7.

იმ „დროს,“ ანუ იმავე „საათში,“ რაც შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონია, ყოველი, ვინც უარს იტყვის ოქროს კერპის თავყანისცემაზე, „გიზგიზა ცეცხლოვანი ღუმლის შუაგულში იქნება ჩაგდებული.“ ძველი აღთქმის ერთადერთი წიგნი, რომელიც შეიცავს სიტყვას, თარგმნილს როგორც „საათი,“ არის დანიელის წიგნი. მესამე თავში სიტყვა

„საათი“ მხეცის ნიშნის დადგომას წარმოადგენს. სიტყვა „საათი“ ასევე პირველი ანგელოზის ცნობას წარმოადგენს მეოთხე თავში, რადგან იქ იგი სიმბოლურად აღნიშნავს ნაბუქოდონოსორისადმი ღმერთის სამსჯავროს მომავალი „საათის“ შესახებ გაფრთხილებას.

მაშინ დანიელი, რომლის სახელიც იყო ბელტეშაცარი, ერთი საათის განმავლობაში გაოგნებული იყო, და მისმა ფიქრებმა შეაშფოთა იგი. მეფემ მიუგო და თქვა: ბელტეშაცარ, ნუ შეგაშფოთებს ეს სიზმარი, არც მისი განმარტება. ბელტეშაცარმა უპასუხა და თქვა: უფალო ჩემო, ეგ სიზმარი შენს მძულველთათვის იყოს, და მისი განმარტება — შენს მტრებისთვის. დანიელი 4:19.

დანიელმა ნაბუქოდონოსორს წარუდგინა გაფრთხილება ღვთის მომავალი სამსჯავროს ჟამის შესახებ, რომელიც ნაბუქოდონოსორმა შემდგომ უარყო. მეოთხე თავში „ჟამი“, როდესაც ამ თავში კვლავ არის გამოყენებული, მაშინ აღნიშნავს იმ „ჟამს“, როცა სამსჯავრო მოვიდა. მილერიტა ისტორიაში მეოთხე თავში პირველი „ჟამი“ აღნიშნავდა პირველი ანგელოზის მოსვლას 1798 წელს. ეს უწყება აღსრულდა, როდესაც საგამომძიებლო სამსჯავრო დაიწყო 1844 წლის 22 ოქტომბერს. მეოთხე თავში „ჟამი“ თავდაპირველად მომავალი სამსჯავროს შესახებ უწყების სიმბოლოა, ხოლო შემდეგ გამოიყენება როგორც სამსჯავროს მოსვლის სიმბოლო. სიტყვა „ჟამის“ პირველი გამოყენება აღნიშნავს 1798 წელს და პირველი ანგელოზის მოსვლას, ხოლო მეორე გამოყენება აღნიშნავს 1844 წლის 22 ოქტომბერს და მესამე ანგელოზის მოსვლას.

იმავე საათს აღსრულდა ეს სიტყვა ნაბუქოდონოსორზე: განიდევნა იგი ადამიანთაგან, ჭამდა ბალახს, როგორც ხარები, და მისი სხეული ცის ნამით ირწყვებოდა, ვიდრე მისი თმა არწივის ბუმბულივით გაიზრდებოდა და მისი ფრჩხილები — ფრინველთა ბრჭყალებივით. დანიელი 4:33.

ამგვარად, მეოთხე თავში მოხსენიებული „საათი“ არის სიმბოლო როგორც 1798 წლისა, ისე 1844 წლისა, რომლებიც წარმოადგენს ისრაელის ჩრდილოეთი (დაწყებული ძვ. წ. 723 წელს) და სამხრეთი (დაწყებული ძვ. წ. 677 წელს) სამეფოების წინააღმდეგ გამოცხადებული ორი „შვიდი ჟამის“ წყევლის დასასრულ წერტილებს. ეს ორი წყევლა, რომლებიც განასახიერებს ორ ათას ხუთას ოცწლიან გაფანტვასა და მონობას, წარმოადგენს ღვთის პირველი და უკანასკნელი რისხვის აღსრულებას მისი განდგომილი ხალხის წინააღმდეგ. ორივე მათგანი ღვთის სამსჯავროთი დაიწყო, და მათი შესაბამისი დასასრულები წარმოადგენს გაფრთხილების უწყებას ღვთის მოახლოებული საგამომძიებლო სამსჯავროს შესახებ, ან საგამომძიებლო სამსჯავროს დადგომას. ორივე სამსჯავრო, რომელიც წარმოადგენილია „შვიდი ჟამის“ ორი სამსჯავროს დასასრულით, წარმოადგენილია სიტყვით „საათი“ დანიელის მეოთხე თავში.

მილერიტა ისტორიაში „საათი“ აღნიშნავს მოძრაობის დასაწყისს აღსასრულის ჟამს, 1798 წელს, როდესაც პირველი ანგელოზი მოვიდა; ხოლო მეოთხე თავში მეორე „საათი“ აღნიშნავს მოძრაობის დასასრულს, როდესაც მესამე ანგელოზი მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს. პირველი ანგელოზის მილერიტული მოძრაობა მეორდება მესამე ანგელოზის მოძრაობაში; ამიტომ მეოთხე თავში „საათის“ ეს ორი გამოყენებაც

აღნიშნავს როგორც აღსასრულის ჟამს 1989 წელს, ასევე მალე მოსალოდნელ კვირადღის კანონს. პირველი ანგელოზის მილერიტულმა მოძრაობამ გამოაცხადა საგამოძიებო სამსჯავროს გახსნა, ხოლო მესამე ანგელოზის მოძრაობა აცხადებს ღვთის აღმასრულებელი სამსჯავროს გახსნას, რომელიც პროგრესულია: იგი იწყება კვირადღის კანონით და გრძელდება და ძლიერდება ქრისტეს მეორე მოსვლამდე.

ჩვენ გავაგრძელებთ დანიელის მესამე თავის შესწავლას და მომდევნო სტატიაში დავასრულებთ სიტყვა „საათის“ განხილვას.

აჰა, მე გგზავნით თქვენ, როგორც ცხვრებს მგლების შუაგულში; ამიტომ იყავით გონიერნი, ვითარცა გველნი, და უმანკონი, ვითარცა მტრედნი. ხოლო ერიდეთ ადამიანებს, რადგან გადაგცემენ სამსჯავროებს და თავიანთ სინაგოგებში გაგლახავენ; და მმართველთა და მეფეთა წინაშე მიგიყვანენ ჩემი სახელისათვის, მათსა და წარმართთათვის სამოწმებლად. ხოლო როცა გადაგცემენ, ნუ იზრუნებთ, როგორ ან რას იტყვიot; რადგან იმავე ჟამს მოგეცემათ, რა უნდა თქვათ. ვინაიდან თქვენ კი არა მეტყველებთ, არამედ თქვენი მამის სული მეტყველებს თქვენში. და ძმა გასცემს ძმას სასიკვდილოდ, და მამა — შვილს; და შვილები აღდგებიან თავიანთ მშობელთა წინააღმდეგ და მოაკვდინებინებენ მათ. და ყველა მოგიძულეობთ ჩემი სახელისათვის; ხოლო ვინც ბოლომდე დაითმენს, იგი ცხონდება. ხოლო როცა ერთ ქალაქში დაგიწყებენ დევნას, სხვაში გაიქეციოთ; რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვერ მოასწრებთ ისრაელის ქალაქების შემოვლას, ვიდრე კაცის ძე მოვა. მოწაფე არ არის თავის მოძღვარზე მაღლა, არც მონა — თავის ბატონზე. საკმარისია მოწაფისათვის, რომ იყოს, როგორც მისი მოძღვარი, და მონისთვის — როგორც მისი ბატონი. თუ სახლის პატრონს ბელზებული უწოდეს, მით უმეტეს მის სახლეულებს უწოდებენ ასე. ამიტომ ნუ გეშინიათ მათი, რადგან არაფერია დაფარული, რაც არ გაცხადდება, და დამალული, რაც არ შეიცნობა. რასაც სიბნელეში გეუბნებით, სინათლეში ილაპარაკეთ; და რაც ყურში გესმით, ერდოებზე იქადაგეთ. და ნუ გეშინიათ მათი, ვინც სხეულს კლავენ, ხოლო სულის მოკვლა არ ძალუძთ; არამედ უფრო იმის გეშინოდეთ, ვისაც ძალუძს ჯოჯოხეთში დალუპოს სულიც და სხეულიც. მათე 10:16–28.